

ΕΡΩΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΦΡΟΣΥΝΗ

ΤΑ ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΕΡΩΤΟΜΑΝΩΝ

Τι είναι έρωτομανία. Πώς δημιουργούν με τη φαντασία τους δλόκληρες έρωτικές ιστορίες. Τά έπικίνδυνα άποτελέσματα τής έρωτομανίας. Ο έρωσ και τó έγκλημα τής Άννας Βαρέν. Πώς σκότωσε τόν άγαπημένο της γιατρό. Ο έρωτομανής έμποροπάλληλος και ή ωραία ήθοποιός. Ένα συνταρακτικό δράμα που άναστάτωσε τή Λυών. Η έρωτικές έπιστολές τού έμποροπάλληλου κλπ. κλπ.

ΥΟ έγκλήματα, πολύ περίεργα, διεπράχθησαν τελευταία στη Γαλλία. Στην άρχή, ή άστυνομία μολονότι συνέλαβε τούς δράστας τών έγκλημάτων αυτών, δέν μπόρεσε να έξακριβώσει και τής άφομέσ τους.

Και άσφαλώς τά έγραφετήριζε τούς δράστας για τρελλούς που έγκλημάτισαν, χωρίς να έχουν καμιά συνείθησι τής πράξέως των, άν δέν ανέλεμβανε ή έπιστήμη να διαφωτισή τó μυστήριό τους.

Οι φρενολόγοι λοιπόν που εξέητασαν τούς έγκληματίας, άπεράνθησαν ότι έπρόκειτο περί «έρωτομανών».

αίτίας τών είχε γάσει τήν άγάπη τού συζύγου της.

Κι' έξαφνα τέλος, μιά μέρα έμαθε ότι ό δόκτωρ παντρευόταν. Γότε άγόρασε ένα περίστροφο, πήγε και παραμόνεψε τó δόκτωρα Ντιντιέ στη κλινική και τή στιγμή που τόν είδε να βγαίνει έξω, άδειασε άπάνω του όλες τής σφαίρες, φρονάζοντας :

— Είν' ένας προδότης ! Μ' έγκατέλειψε !

Ο άτυχής ιατρός σοσιαρτίστας άμέσως νεκρός, ένώ συγχρόνως μερικοί πολίται που έβρεξαν επί τού σπινθηροβόλου, συνέλαβαν τήν Άννα Βαρέν και τήν παρέδωσαν στάς άρχάς.

Σήμερα, ή «έρωτομανής» αύτη γυναίκα βρίσκεται στό φρενοκομείο.

Πρό τριμήνου περίπου, ένα άλλο συνταρακτικό δράμα άναστάτωσε τήν κοινοτία τής Γαλλικής μεγαλουπόλεως Λυών.

Κάποιο άπόγευμα, ένας έμποροπάλληλος, όνομαζόμενος Ρενέ Τουλέ, έβριξε άλλεπαλλάλλως πυροβολισμούς, μέσ' στό σωρό, έναντι τών διαβατών που βρισκόμυθον στη στιγμή εκείνη στη πλατεία Μπελλεκούδ και κατόπιν, στηρίζοντας τó στόμιο τού περιστρόφου τών στόν κρόταφο του, αυτοκτόνησε !

Η σφαίρες που έβριξε έπλήγωσαν σοβαρά μιά νέα καλλιτέχνιδα τήν Κολέττα Παρτούρ, ή όποια έπαιζε στό Δημοτικό Θέατρο τής Λυών και έλαφρότερα, ένα κοριτσάκι ή' έναν ήλικιωμένο κύριο που βρισκόμυθον τήν στιγμή τών πυροβολισμών κοντά της.

Όλοι έπίστεψαν ότι ό τραγικός αυτός έμποροπάλληλος ήταν ένας τρελλός που είχε πυροβολήσει στήν τύχη, γιατί δέν ήξερε κανένα άπό τά πρόσωπα τά όποία πλήγωσε.

Και μόνον όταν άνέγραψε ή πληγωμένη Κολέττα Παρτούρ διαφωτιστικέ ή υπόθεσις : « Ό έμποροπάλληλος Ρενέ Τουλέ δέν ήταν άλλος άπό ένα ξετρελαμένο άπό έρωτα, θαναρτής τής καλλιτέχνιδος ό όποιος τήν έβρομβόριζε καθημερινώς μέ φλογερές έπιστολές που τής ύπέγραφε με τ' άρχικά του Ρ. Τ.

— Τής είχε στείλει παραπάνω άπό πενήντα έπιστολές. Στις πρώτες ό Ρενέ Τουλέ έγραφε στη νεαρά ήθοποιό πως είχε γοητευτή άπό τήν όμορφιά της, άπό τήν πρώτη κιόλας βραδιά που τήν είδε να παίζει επάνω στή σκηνή.

«Επειτα ή έπιστολές τού έγιναν από φλογερές και πιο άπαιτητικές. Σάν έρωτομανής που ήταν κι' αυτός δέν τής έγραφε : « Σ' άγαπώ ! » άλλα « Άγαπίομαστε ! » Γιατί δέν και έσφαιριάζονταν που δέν έλάβαινε καμιά άπάντησι στις έπιστολές, τις όποιές τής έστειλε.

«Κατακαρσίον τις έπιστολές που μου στέλντε, τής έγραφε : Μ' αυτό δέν έχει καμιά όσημασία ! Σέρω ότι με συλλογίζοσαστε όπως σās συλλογίζομαι... Μήν κλαίτε ! Σέ λίγο θά ένωθώσμε. Σέρω ότι άπορείτε πού δέν έχομαι, να σās δώ. Κάμετε όμως λίγη ύπομονη... Πρόκειται να κληρονομήσω μιά μεγάλη περιουσία και μόλις τήν πάρω θάθώ να τήν καταθέσω μπροστά στά πόδια σας, μαζί με τόν έρωτά μου.»

Η νέα γυναίκα γελοώσε μ' αυτές τις έπιστολές. Δέν ήταν άλλωστε ή πρώτες που λάβαινε...

Και ό Ρενέ Τουλέ έξακολουθούσε να τής γράφει :

«Προσπάθησα γδές να σās πληρώσω—έγραφε σέ μιά άλλη έπιστολή του. Μά σās περιστοιχίζαν άνθρωποι που δέν μου άρεσαν καθόλου. Έπι τού παρόντος, σās έπιτρέπω να τούς συναναστρέφωσθε, μά, φρονικά, στό μέλλον θά χρειάστη ν' άλλαξετε τρόπο ζωής. Άφου με άγαπάτε, θά τó κάνετε εύκολα αυτό και θά γίνετε ευτυχημένη άν με ύπεκούσετε...»

Τόση πεποίθησι τήν είχε ό «έρωτομανής» έμποροπάλληλος ότι ή ωραία ήθοποιός ήταν ξετρελαμένη μαζί του, ώστε μιά μέρα είχε στόν καλύτερο τού φίλο :

— Η μικρούλα Κολέττα Παρτούρ θέλει να τήν παντρευτώ.

Κι' έξακολουθούσε να τής γράφει φλογερά γράμματα :

«Μου ζητάτε με έγγύηση τής άγάπης ; Τής έγραφε σ' ένα άπ' αυτά. Σās καταλαβαίνω πολύ καλά και θά σās τή δώσω. Δέν μπορώ άκόμη να σās άδηνωσω μπροστά στό δήμαρχο, μά μπορεί να γίνή κάτι άλλο. Θά συναντηθώσμε σ' ένα ουμβολικεαρχαείο κ' εκεί θά ύπογράψω μιά ύπόσχεσι γάμου, ή όποια θά σās καθορισθή. Θά έξαφανιστώ κατόπι για τρεις μέρες και όταν θά ξαναγυρίσω, θά μπορετέ πιά να έγκαταλείνετε τó θέατρο. Ηουάστε... σās όρκίμαι πως δέν υπάρχει καμιά άλλη γυναίκα στή ζωή μου...»

Η έπιστολή αύτη ήταν ή τελευταία του... Δυό μήνες έίπε...

Τι είναι όμως οι έρωτομανείς ; Άπλούστατα, οι άνθρωποι αύτοι νομίζουν ότι τούς έρωτεύεται μιά γυναίκα ή ένας άνδρας, ανάλογος τού φύλου των, άνταποκρίνονται κι' αύτοί στό άσθημα αυτό που μόνον στήν έρεθισμένη φαντασία τους υπάρχει και δέν τούς πειρά παρά για τόν άνταρτικό έρωτά τους. Μά ένας τέτοιος έρωσ είναι έπικίνδυνος, γιατί δημιουργεί ένα σωρό παρεξηγήσεις και μπερδέματα. Γιατί όταν ό έρωτομανής άντιλαμβάνεται τήν άπόλυτη άδιαφορία τού προσώπου που, όπως φανταζόταν, τόν άγαπούσε, κωριεύεται άπό παροξυσμό τού πάθους του. Στις στιγμές δέ αυτές τής παραφροσύς, δέν διστάζει να διαπράξη και έγκλημα άκόμα.

Υπ' αυτές τās συνθήκες, διεπράχθησαν τά δύο έγκλήματα για τά όποια εκάνανε λόγο παραπάνω.

Άλλ' ως σās τά διηγηθώμε λεπτομερώς, γιατί είναι πολύ ένδιαφέροντα και περίεργα.

Η Άννα Βαρέν, μιά γυναίκα ήλικίας τριανταεννέα έτών, κατοικούσε στό Μαρσό, μιά πόλη κοντά τού Παριού, ή οποια δέν είναι άπό τήν Γαλλική διοίκηση. Επειδή όμως τó βαρύ κλίμα τής Άφρικής είχε βλάψει τήν υγεία της, άναγκάστηκε να γυρίσει στη Γαλλία με τά παιδιά της, τά όποια έβριζε έσωτερικά σέ κάποιο σχολείο. Συγχρόνως κ' ή ίδια, επειδή τά χρήματα που τής έστειλε ό σύζυγός της δέν έπαρκούσαν, κατώρθωσε να προσληφθή ως νοσοκόμα σέ κάποια κλινική.

Εκεί, ή Άννα εκάμει τή γνωριμία ενός διακεκριμένου έπιστήμονος, τού δόκτορος Ντιντιέ. Ο ιατρός αυτός ούτε τήν ξεχώριζε καν άνάμεσα στις άλλες νοσοκόμες και τις φρενιάσαν πάντοτε πολύ άφωγα, άν όχι πολύ ψυχρά.

Και όμως ή Άννα Βαρέν άρχισε έξαφνα να φαντάζεται ότι ό δόκτωρ Ντιντιέ τήν είχε έρωτευτή τρελλά κι' ότι δέν έκανε άλλο παρά να στυφογυρίζει κοντά της ! Νόμιζε άκόμα πως όλη τήν ώρα τήν κρυφοκίταζε κι' επειδή ό γιατρός περιεθάλπε τούς άσθενείς τού τμήματός της, φαντάστηκε στό τέλος, ότι έπίτηδες είχε διαλέξει τή τμήμα αυτό, για να βρίσκεται διαρκώς κοντά της.

Οι' αυτά, όπως ήταν φρονικό, έφτασαν για να έρωτευτή τρελλά ή δυστυχισμένη γυναίκα τού διακεκριμένου έπιστήμονα, ό όποιος ούτε είδησι είχε άπό τίποε.

Επει' τού λίγο καιρό όμως, ή φαντασία τής Άννας άρχισε να παίρνει άλλο δρόμο : Άνταλαμβάνομένη τήν άπόλυτη άδιαφορία τού γιατρού, νόμιζε πως τήν κορόιδευε, πως είχε πάψει πιά να τήν αγαπάει και πως άγαπούσε κάποιαν άλλη.

Πεισωμένη τότε, έγκατέλειψε και τή κλινική και τή θέση της. Πάντως έμεινε στό Παρίσι για να μόν άπομακρυνθή άπ' αυτόν που άγαπούσε, μολονότι οι γιατροί τή συμβούλευσαν να ταξιδεύσει στή Μεσοβρία, γιατί τό ένα άπό τά παιδιά της ήταν λίγο άρρωστο.

Εκείνη άρνήθηκε να φύγη και σέ λίγες μέρες τó φτωχό παιδάκι της πέθανε άπό βροχοπνευμονία.

Τότε ή Άννα θεώρησε ως μόνο υπεύθυνο τού θανάτου τού παιδιού της τó γιατρό, άφου έξ αίτίας του δέν μπόρεσε να φύγη άπό τó Παρίσι. Και άρχισε να τού στέλνει έπιστολές γεμάτες ύβρεις, στις όποιές τόν άπειλούσε ότι θά τού έρριχνε βιτριόλι και θά τόν σκότωνε.

Έντομαξού, ό σύζυγός της στό Μαρσό, βλέποντας ότι δέν τού έγραφε καθόλου ή γυναίκα του, νόμιζε ότι δέν είχε έγκαταλείψει. Έπαιψε λοιπόν να τής στέλνει χρώματα και στό τέλος ζήτησε να πάρη διαζύγιο. Τότε ή Άννα ξεθύμανε στέλνοντας νέες άπειλητικές έπιστολές στό δόκτωρα Ντιντιέ, στις όποιές τού έγραφε ότι έξ

ΤΑ ΔΙΚΑ ΜΑΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΚΑΙ ΑΣΤΕΙΑ

Πρό ετών τεσσαράκοντα. "Ενα ευτυχές γεγονός. Οί γάμοι του κ. Λάσκαρη και τῶ εὐχετήριον τοῦ σατυρικοῦ «Σκριπ». Ἡ ἐξαφάνισις τοῦ ἀειμνήστου Δεληγιάν- νη. Πού εἶνε ὁ κ. Πρωθυπουργός; «Παρακαλεῖται ὁ εὐρών κτλ. κτλ.» Ὁ ἐλλη- νικός προϋπολογισμός καί ἡ προπαίδεια. Πόσα κάνουν δύο καί δύο, Ὁ Σουρῆς στή Ρωσσίαν. Ἐμπόριον, ποιήσις, γουρουνία, πίτουρα κτλ. κτλ.

"Ὅταν ἀναγγέλθησαν οἱ γάμοι—πρὸ τεσσαρακοναετίας, ἀλλοίμο- νον καί πλέον.—τοῦ κ. Νικ. Λάσκαρη, μετὰ τῆς κυρίας του, δεσποινί- δος Ἰουλίας Σταίου, τότε, τῶ σατυρικοῦ «Σκριπ» τοῦς ἀνήγγειλεν ἐμ- μέτρως, ὡς ἑξῆς :

ΝΙΚ. ΛΑΣΚΑΡΗΣ
ΙΟΥΛΙΑ ΣΤΑΙΟΥ

Τὸ «Σκριπ» μὲ ἀνθὴ ραίνει, τὸ ταρσιαστὸ ζευγάρι,
ποῦ τὸ στολίζ' ὁ ἔρωσ, ποῦ τὸ στολίζ' ἡ χάρι,
καί μιά εὐχὴ τοῦς στέλλει ὡς δῶρον τοῦς γαμήλιον
— ὁ βίος τὸν νὰ εἶνε, ἀδιύκωτον εἰδύλλιον.

Ἡ εὐχὴ αὐτῆ τοῦ «Σκριπ» ἔβιασε καί μετὸ παραπάνω μάλιστα.

ποῖον πέρνομεν τὸ κάτωθι τετράστιχο :

Μ' ἐπλῆριζεν ὁ ἔρωσ,
καί στή κουζίνα μ' ἄφρινε, νὰ μπαῖνον ἰλευθέρως
τῆς ἔκανα παιγινῖδια
μὰ διαρκῶς τὰ χέρια τῆς, μυρίζανε κρεμμύδια.

Μιά ἡμέρα ὁ προσιτάμενος τοῦ Σουρῆ τὸν εἶχε βάλει νὰ διώχνη τοῦς χοίρους τῆς γειτονιάς, ἀπὸ τὰ πίτουρα τοῦ μαγαζιοῦ, ποῦ τὰ εἶχαν ἀπλωμένα, ἔξω σὲ πεζοδρομίου, γιὰ νὰ στεγνώσουν. Αὐτὸς ὁμοῦ καθισμένος σ' ἓνα τσουβάλι, ἔγραφε μιά ἀκροστιχίδα, γιὰ τὸν ἐρωμέ- νον μιάς γνωστῆς του δούλας. "Ἐτοῖ βόηκαν οἱ χοῖροι εὐκαίρια καί μήχανε μέσα στὴν ἀποθήκη κα' ἔβριαν καί τὰ πίτουρα τοῦ πεζο- δρομίου καί τὰ σιτηρὰ τῆς ἀποθήκης... γουρ. γουρ. οὐμασο !

Κατόπιν αὐτοῦ ὁ προσιτάμενος τοῦ Σουρῆ ἔγραφε στὸν πατέρα του, ὅτι ὁ υἱὸς του εἶνε ἀνεπίκριτος...ἐμπορικῆς μαθήσεως καί τὸν παρακαλοῦσε νὰ τὸν ἀκαλοῦσῃ.

"Ἐτοῖ ἀνεκλήθη ὁ Σουρῆς καί μετεγράφη ἀπὸ τὴν ἐμπορικῆ στὴ φιλολογία, ἔβου ὁμοῦς ὁ καθηγητῆς Σε- μίτιλος, τοῦ δέικοψε τὴν πρόδοο δι' ἑνὸς μηθηνικοῦ κατὰ τὰς ἐξετάσεις.

Κί ὁ Σουρῆς ἀφέθηκε πλέον ἐλεύ- θερος νὰ γράφῃ στίχους καί ἐξέδιδε σὲ λίγα χρόνια τὸν «Ρωμῆν», στὰ πρῶτα φύλλα τοῦ ὁποῖου ἔγραφε :

Καί τώρα βγάω τὸν «Ρωμῆν», ἀπὸ
[τεσσάρων χρόνων,
τιμαῖα δὲ δολοκλήρος, δραχμὰς τριάντα
[μόνον

Καί τῆς Ἑλλάδος τραγουδῶν τὸ κλα-
[σικὸν βασιλεῖον
ἐμμέτρως ἀεροβατῶν, περιορῶ τὸν
[ἥλιον !

Καί ἐξέδιδε τὸν «Ρωμῆν» τριάντα πέντε χρόνια, ὁπότε μιά μέρα, καθὼς προ- φητικῶς ἔγραφεν καί ὁ ἴδιος :

"Ὁ Φασελλῆς ὡς γέρον, βαρὺ τὸ βῆμα φέρον...

"Ἐργε γὰ πάντα, πικραμένος γιὰ ἄλλο κόσμῳ !

Καί ὁ Πολέμης, στὸ ἐλεγείον ποῦ ἀπήγγειλε κατὰ τὴν κηδείαν του, στὰ 1919, εἶπε στὸ τέλος τὰ ἑξῆς :

...Καί ὅταν ἔσκυνα μόνος, κάποιο
[πένθιμο δεῖλι,
νεκρικὰ νὰ φιλήσω, τὰ νεκρὰ σου, τὰ
[χειρῆ
ἐνωῖωσα ὅλη τὴ πίκρα στὸ στεγρὸ σου
[φιλί...

Ἔλετε νὰ μάθετε, πόσο εἶχεν ἓνα «σουπέ» στὸ ξενοδοχεῖο τῆς «Μεγάλης Βρετανίας» στὰ 1900, δηλαδὴ πρὸ 35 ἐτῶν.

"Ἐξ δραχμὰς. Καί «συνέκειτο» ὁπως ἔγραφε τὸ μενού, ἀπὸ κονομετ, τρία πιάτα φαγητοῦ κατ' ἐκλογὴν, ρωσικῆ σαλάτα, τυρὶ καί ὀπωρικὰ.

"Ὅσο δηλαδὴ στοιχίζον σήμερα, μιά ὀκτὰ ντομάτες. Νὰ καί τὰ φαγητὰ καί κατὰ μερίδα.

Τὸ ψητὸ ἄρνι, μιάμιση δραχμῆ.
Τὸ τυρὶ 50 λεπτὰ. Ἡ μερίδα ἡ ἐντραδες δύο δραχμῆς.
Ἡ φιάλη τοῦ κρασιοῦ Δεκελείας, 4 δραχμῆς.
Πύργου—Ἀμαλίας, 3 δραχμῆς.

"Ἡ φιάλη τῆς μύρας τοῦ Μονάχου 3.50, Πίλσενερ δρ. 3. Τὰ γλυ- κίσματα 30 λεπτὰ τὰ μικρὰ καί 60 τὰ μεγάλα, ἓνα ποτήρι μύρας 50 λεπτὰ!

Καί ὁ κόσμος τότε τίναξε...τὸ γιακά του, γιὰ τὴ μεγάλη αὐτὴ ἀκριβεία !

ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΙ ! ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΙ !

"Ὁ «Καπετὰν Βρυκόλακας», τὸ μυθιστόρημα τοῦ μεγάλου Ἀγγλοῦ συγ- γραφέως Μπράμ Στόουκερ τόσποιν ἐκ- κλοφῆσεν εἰς ἑκατομμύρια ἀντίτυπα ἐν Ἀγγλίᾳ καί ἔγινε ἀνάριστο. Τὸ μυθιστόρημα ποῦ ἐσημείωσε τὴν μεγα- λυτέραν ἐπιτυχίαν ἐξ ὅλων τῶν μυθι- στορημάτων ποῦ ἐδημοσιεύθησαν ὡς τώρα στὴν Ἑλλάδα, ἡ διευθύνσις τοῦ «Μπουκέτου» καί τῆς «Οἰκογενείας», γιὰ νὰ εὐχαριστήσῃ ὅλους τοὺς ἀναγνώστιας καί τὸν δύο Περιοδικῶν ἀπεράσιες νὰ τὸ προσφέρῃ μὲ 4 δελτία καί δραχμὰς 12 ἀντὶ τὸν 30 δραχμῶν ποῦ τιμαῖα.
"Ὅσοι ἐκ τῶν ἀναγνωστῶν μας προ- σκεχόμενοι τὰ δελτία τὸν καί λαμβάνουν τὰς μηνιαίας ἐκδόσεις μας μοροσὸν νὰ ζητοῦν ἀπὸ τὰ Πρακτορεῖα τῶν Ἐφη- μεριδῶν καί ἀπὸ τὰ γραφεῖα μας καί τὸν «Καπετὰν Βρυκόλακα» μὲ 12 δραχ- μὰς.

ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΟΛΟΙ

Τὸ ΜΟΝΑΔΙΚΟΝ ΑΥΤΟ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑ

Κάποτε ὁ μακαρίτης Α. Παναγιωτί- δης, ἠρωτήθη, πὸς τὸν φάνηκε, ὁ κατατε- θεις στὴ Βουλῆ, προϋπολογισμός, ὑπὸ τῆς τότε κυβερνήσεως Τρικούτη, κατὰ τὰ 1895.
— Τί νὰ σὰς πῶ, ἀπάντησε : Δυὸ καί δυὸ κάρνουν ἐνίστε...τέσσερα !

"Ὁ Σουρῆς, ἀπὸ μικρὸ παιδί, εἶχε τὴ μανία νὰ γράφῃ στίχους.
"Ὁ πατέρας τοῦ Σουρῆ, προσώριζε γιὰ ἔμπορο τὸ γυῖο του.

Γι' αὐτὸ ἀκριβῶς τὸν ἔστειλε στὴ Ρωσσία, κοντὰ σ' ἓνα φίλο του, σιτέμπορο. Ἐκεῖ ὁμοῦ ὁ Σουρῆς, ἀντὶ νὰ μάθῃ τὸ ἔμπόριο, προσπαθοῦσε νὰ κατακτήσῃ κά- ποια...Βέρρα !—ἀλλὰ ἡ Βέρρα, δὲν ἐγνώριζε ἑλληνικά, ὁ Σουρῆς δὲν κατάρθωσε νὰ μάθῃ, «οἱ» εὐχαριστήσεως ἀναγγέλλομεν ὅτι ἡ γοητευτικῆ καλλιτέ- χνης Κολέττα Παρτοῦδ προέκειται νὰ πρωταγωνιστήσῃ προσιχῶς εἰς ἓνα νέον φιλμ μετὰ τοῦ συζύγου τῆς, τοῦ λαμπροῦ ἠθοποιοῦ κ. Ἀνρί Μαρτέν.
"Ὅστε λοιπὸν ἡ Κολέττα τὸν... ἀπατοῦσε ! "Ὅστε ἦταν παντε- ρμένη !
Αὐτὸ ἔφατσε... Ἀμέσως τὸν ἔρωτα τοῦ ἔμπορουπαλλήλου τὸν διαδέχθηκε ἓνα ἄγριο μίσος, καί ἄόρασε ἓνα περιστροφ, ἀποφασι- σμένος νὰ ἐξάκην τὴν ἀπίστη.
Καί τὴν ἄλλη μέρα, βλέποντάς τιν στὴν πλατεία Μπελλεκουρ, μαζὺ μὲ μερικοὺς ἄλλους ἠθοποιοῦς, ἔφριξε μέσ' στὸ σωρὸ ἔναν- τιον τῆς, ἀδιαφορῶντας ἂν θὰ σκότωνε ἢ θὰ πλήγωνε καί ἄλλους, ὅπως καί συνέβη πράγματι.
Κατόπιν, ὅπως εἶδαμε, ὁ ἔρωτομανῆς ἔμπορουπάλληλος αὐτο- κώνησε.

χωρὶς ἡ ὥραια Κολέττα νὰ λάβῃ ἄλληλ.

Κί ἔξαφνα ἔξεσπασε τὸ δράμα.

Ἐνα βράδυ ὁ Ρενὲ Τουλὲ εἶχε πάει στὸ κινηματογράφου. Καί ἐ- κει διάβασε τὴν ἀκόλουθη ἀγγελία :

"Ὅστε εὐχαριστήσεως ἀναγγέλλομεν ὅτι ἡ γοητευτικῆ καλλιτέ- χνης Κολέττα Παρτοῦδ προέκειται νὰ πρωταγωνιστήσῃ προσιχῶς εἰς ἓνα νέον φιλμ μετὰ τοῦ συζύγου τῆς, τοῦ λαμπροῦ ἠθοποιοῦ κ. Ἀνρί Μαρτέν.

"Ὅστε λοιπὸν ἡ Κολέττα τὸν... ἀπατοῦσε ! "Ὅστε ἦταν παντε- ρμένη !
Αὐτὸ ἔφατσε... Ἀμέσως τὸν ἔρωτα τοῦ ἔμπορουπαλλήλου τὸν διαδέχθηκε ἓνα ἄγριο μίσος, καί ἄόρασε ἓνα περιστροφ, ἀποφασι- σμένος νὰ ἐξάκην τὴν ἀπίστη.

Καί τὴν ἄλλη μέρα, βλέποντάς τιν στὴν πλατεία Μπελλεκουρ, μαζὺ μὲ μερικοὺς ἄλλους ἠθοποιοῦς, ἔφριξε μέσ' στὸ σωρὸ ἔναν- τιον τῆς, ἀδιαφορῶντας ἂν θὰ σκότωνε ἢ θὰ πλήγωνε καί ἄλλους, ὅπως καί συνέβη πράγματι.

Κατόπιν, ὅπως εἶδαμε, ὁ ἔρωτομανῆς ἔμπορουπάλληλος αὐτο- κώνησε.